

Vepsä

Viesti

Jouluna 2015

On lunta tulvillaan ja raikas talvisää

Hyvää Joulua ja Onnea vuodelle 2016

Sukuseuran puheenjohtajisto koolla uuden puheenjohtajan johdolla

*vasemmalta Tapio, Ritva ja Seppo,
kameran takana Mikael*

Joulu perinteisesti rauhoittaa kiireistä elämän menoa. Tuolloin vietetään aikaa läheisten seurassa ja hiljennytään muistelevaan myös niitä itselle tärkeitä ihmisiä, jotka ovat edesmenneitä. Suku ja yhteenkuuluvuuden tunne korostuvat.

Vepsän sukuseuran hallitus kokoontui pohtimaan tulevaa vuotta 3.12. Hämeenlinnassa. Todisteena on Mikael Vesperin ottama valokuva, valitettavasti kuvaaja itse ei ole kuvassa mukana. Pohdimme mm. tulevaa vuosikokous paikkaa. Vuosikokous on suunniteltu ensi vuoden elokuulle. Vaihtoehtoina nousivat esiin mm joko Itä-Suomi, esim Imatra tai sitten koko väen pariaksi päiväksi yhteen kokoava laivaristeily. Molemmille vaihtoehtoille on olemassa perusteensa. Kaipaammekin nyt jäsentemme näkemyksiä kokoontumispaikasta ja ohjelmatoiveista. Tehdään tapaamisesta ikimuistoinen.

Tulevan vuoden lupauksena annan teille sen, että tavalla tai toisella vuoden aikana olen yhteydessä eri puolilla Suomea tiedossa oleviin Vepsiin ja tulen kysymään, olisiko heillä kiinnostusta sukuseuraa kohtaan ja voisiko sukuseuralla olla heille jotain uutta tarjottavaa .

Toivotan kaikille Teille Sukuseuralaisille ja Läheisillenne erittäin Rauhallista ja Hyvää Joulua sekä Onnellista Uutta Vuotta

Ritva Vinonen

ENSIMMÄINEN JOULU EVAKOSSA

Oli vuosi 1941. Me olimme talvisodan jälkeen saaneet majapaikan Keski-Suomesta Petäjäveden pitäjän Kuivasmäen kylästä. Seutu oli harvaan asuttua melko mäkistä maalaismaisemaa. Saimme asuttavaksemme mäen juuresta suuren Lahnan talon omistaman pienen mökin. Siellä saimme olla omissa oloissamme. Itse talo oli korkeahkon mäen päällä ja tie sinne johti mökkimme ohi.

Mökissä ei ollut kuin kaksi huonetta, joten ahdasta oli, kun siinä oli äitini lisäksi mummoni ja hänen toinen tyttärensä miehensä kanssa. Isäni oli silloin armeijan palveluksessa. Siihen piti myös majoittaa enojani heidän käydessään lomillaan äitiänsä katsomassa. Mutta sopu antoi sijaa. Sähköä ei ollut ja valaisu tapahtui pääasiassa karbidilampuilla, joista toinen oli omatekoinen. Se oli tehty kannellisesta säilykepurkista, jonka sisään se karbidi laitettiin. Tämä purkki sitten asetettiin lautaselle, jossa oli vettä ja kun pohjaan oli tehty pieni reikä, pääsi vesi siitä hitaasti karbidin joukkoon. Kannessa puolestaan oli toinen reikä, josta muodostunut kaasu tuli ulos. Siihen vain tuikattiin tuli ja liekki oli hyvin valaiseva. Eräänä pimeänä aamuna heräsimme kovaan pamaukseen! Räjähdyks johtui siitä, kun äitini oli tuikannut tulen tämän ”lampun” reikään, niin silloin kajahti ja koko purkki lensi kattoon jättäen sinne ympyräisen ringin. Kyllä siinä tuona aamuna muutkin saivat äkkiherätyksen! Se kajahtaus tapahtui onneksi hieman ennen joulua eikä joulun aikaan.

Minä kuusivuotiaana poikana olin toivonut joululahjaksi haalareita, jollaiset äitini ompeli pieniruutuisesta molskikankaasta naapurin Maunolle. Se mieliteko johtui siitä, kun sain olla sovitussukkena ja haalari tuntui mukavalta. Tiedustellessani, että enkö minäkin saisi sellaisen, äitini sanoi, että ei saa mistään kangasta, kun oli pula lähes kaikesta, kankaastakin. Tyydyin selostukseen, mutta olin Maunolle melko kateellinen.

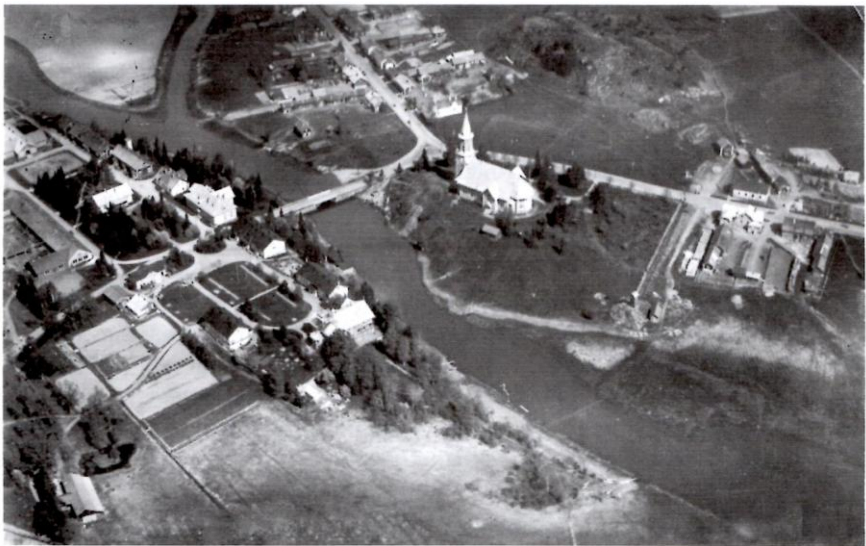

Kun jouluaattona kiireinen pukki oli tuonut lahjakoppansa saunamatkamme aikana mökin eteiseen, jäi pukkikin näkemättä. Mutta oli minulla jotain toiveita saada lahjoja, kun kerran se oli kopan tuonut. Lahjanyyttejä avatessani yhdestä löytyi haalarit! Ja aivan samanlaiset, kuin mitä äitini oli tehnyt sille naapurin Maunolle! Siitä se suuri ilo puhkesi. Myöhemmin sain Maunolta kuulla, että hän ei ollut haalareita saanutkaan. Näin pikkupoikaa oli narrattu.

Ruokapuolen täydennykseksi olimme saaneet talosta joululahjana pienen kinkun, joka oli arvokas anti siihen aikaan. Mutta maatalossa oli siihen antamiseen mahdollisuus. Pieni kuusi, jonka latvassa oli yksi kynttilä, toi lisää joulumieltä mökin hämärään. Tuo kynttilä sytytettiin ennen kaikkea joulun ja menetetyn kotimme muistoksi.

Tämän muistelon kirjoitti Kurkijoen Haapavaarasta evakkoon joutunut

Eino Vepsä

Lopottia ilmasta. Kuvassa näkyy Raholanjoen ja Heinjoen yhtymäkohta sekä kirkon ohi virtaava Kurkijoki. Kirkon kohdalla teiden risteys, josta Elisenvaaran tie suuntautuu kuvan yläreunaan, Lahdenpohjan tie kuvan oikeaan reunaan ja Hiitolan tie joen yli kuvan vasempaan reunaan. Kuvan vasen alamurkka on Maamiesopiston aluetta ja oikea ylänurkka Lopotin kauppakeskusta, jossa kirkon ja yläreunassa olevan Säkinmäen välissä on markkinapaikka. Valok. Ilmavoimat. Kari Rahialan kokoelmat.

Arvoisat Vepsän sukuseuraan kuuluvat ja mahdollisesti jäsenyyttä harkitsevat

Olen Ritva Oinonen (ent. Vepsä) ja asun Hämeenlinnassa. Olen 51-vuotias ja työskentelen johtavana psykologina Kanta-Hämeen keskussairaalassa. Olen naimisissa ja minulla on yksi tytär (Elina Paulman). Hämeenlinnassa asumisen aikana olen ollut monissa luottamustoimissa.

Osallistuin ensimmäistä kertaa Vepsän sukuseuran kokoukseen 15.8. Lopen Sajaniemessä sanoinkuvaamattoman kauniissa ja elämyksellisessä Villa Vesperissä. Mikael Vesper otti meidät vastaan lämmöllä tarjoten meille sukuseuran jäsenille unohtumattomia hetkiä nauttia paitsi toistemme seurasta myös kuva- ja musiikkitaiteesta. Hektisessä elämässäni sain muistutuksen siitä, miten elämässä on hyvä todella keskittyä kauneuteen.

Lähdin tapaamiseen perin juurin uteliaana. Minua on aina kiinnostaneet historia kuin myös sukujuureni. Olen joskus jopa omatoimisesti selvittänyt yhden esi-isäni menneisyyttä, kun hänestä ei siihen mennessä oltu tiedetty juuri mitään. Karjalaisuus on toinen erottamaton osa minua, biologisen perimäni lisäksi haen yhteenkuuluvuutta, mikä tulee kulttuurin ja ihmisten vuorovaikutuksen kautta. Isäni suku on ollut minulle se vieraampi suku ja nyt tukevasti keski-ikäisenä tajuan, että myös tämä veren ja kulttuurin perintö on keskeinen osa minua. Olen siis tyttönimeltäni Vepsä, esi-isäni ovat lähteneet Jääskestä Antrean Kuparsaareen.

Sukuseuran puheenjohtajaksi olen siis varsin kokematon sukuseuran toiminnasta. Ympärilleni leivottiin kyllä todella upea hallitus, jonka kanssa on helppo lähteä tekemään töitä. Puheenjohtajakaudellani toivoisin kiinnostuksen sukuseuraa kohtaan lisääntyvän siten, että saisimme maksavia jäseniä enemmän kuin mitä on viime vuosina ollut. Tämä tarkoittaa sitä, että sukuseurana meidän tulee miettiä myös sitä, miten uudistumme ja herätämme nuorisossakin kiinnostusta. Kiireisten ihmisten osalta em tarkoittaa tiedon nopeaa saavutettavuutta ja vaivattomuutta. Tietotekniikan mahdollisuuksia on siis hyödynnettävä entistä enemmän. Voisiko sukujuurien kokoamista helpottavat nettiohjelmat olla myös sukuseuramme seuraavat kehittämishaasteet. Myös Sukuseuran sivut voisi päivittää ja katsoa, saisiko sieltä laajempaan jakoon jotain. On myös hyvä miettiä, miten maantieteellisesti parhaiten saavutamme jäsenistöä. Tulisiko hallituksen jalkautua useammin eri puolille Suomea ja järjestää pienempiä tapahtumia aina paikkakunnittain. Tässä sitä olisi pähkinää

purtavaksi näin aluksi. Toivonkin saavani palautetta ja ideoita koko jäsenistöltä ja siksi lopussa onkin yhteystietoni, joiden avulla toivon tavoittavani ja innostavani mahdollisimman monta ideointiin mukaan.
terveisin uusi puheenjohtajanne

Ritva

Kuvia Lopen kokouksesta:

Kokousyleisöä: (yllä) edessä vasemmalta Ritva Oinonen, Seppo Vepsä ja Martti Vepsä, (alla) Villa Vesperin amfiteatteri tarjosi hyvät puitteet kokoukselle

Mikael Vesperiltä saapui Itsenäisyyspäivän jälkeen seuraava viesti: *"Jos sie tarviit hyvvee juttuu Vepsä Viestii, niin täs siul on sellane:*

Tuntematonta eilen 6.12 jälleen katsellessani, muistui mieleeni elokuvan ensi-ilta. Nuorena minulla oli sopiva v älvaihe opinnoissa ja pyrin vapaaehtoisena armeijan palvelukseen. Pääsin toivomaani paikkaan Santahaminaan, JP2:n panssarintorjuntajoukkoihin., lähelle Malmin nuoruudenkotiani. Aluksi minut valittiin aliupseerikurssille Turkuun ja sieltä RUK:hon., jossa sain koulutuksen pst - joukkueen johtajaksi. Panssarintorjunta kuului tukikomppaniaan samoin kuin krh eli kranaatinheittimet.

Samalla kurssilla krh:ssa palveli myös näyttelijä Aimo Hiltunen, yksi Tuntemattoman Sotilaan näyttelijöistä. Parhaiten hänet tunnistaa elokuvassa Rokan lataajana, joka yritti lähteä karkuun, kun Rokka sai jakauksen päähänsä. Häneltä sain vapaalipun elokuvan ensi-iltaan 22.12.1955 Bio Rexissä, Mannerheimintielle Helsingin Lasipalatsissa. Sain samalla hyvän syyn pistäytyä jouluna kotona joululomalla. Tuossa kutsuvierasnäytöksessä oli mukana etupenkeissä Valtioneuvoston jäseniä, joista muistan erikoisesti Urkin.

Kirjoittaja Lopella Marskin majalla itse "suuren sotaherran" kanssa

Keväällä 1956 nuorena pst - joukkueen kouluttajana pyöräilin usein kotiin ilta-yölomalle, kun sain päättää näistäkin. Vain yleislakon aikana meidän oli oltava tavoitettavissa, mutta onneksi ei silloin avuksi tarvittu. Haminassa minulta tiedusteltiin, olisinko kiinnostunut RUK:n pst - kouluttajan tehtävistä. Vastasin kyselyyn kielteisesti, olisihan se ollut alku upseerin uralle mutta, kuten kurssijulkaisukin kertoo, haaveilin taiteilijan urasta. Päätöksen uravalinnasta tein jo kansakoulussa, kun vesivärimaalaukseni koulun ainoana lähetettiin kansainväliseen lasten piirustuskilpailuun Pariisiin, jossa se sijoittui kolmanneksi. Muistan edelleen tarkasti, että siinä oli kuvattuna Kaartin kasarmin sodan pommituksissa rikkoutunut, koristeellinen julkisivu. Sen edustalle on nyt valmistumassa Pekka Kauhasen talvisodan kymmenmetrinen muistomerkki "Valontuoja".

Kesän kokoontuminen Lopella

Kaunis kesäinen lauantai otti sukuseuran kokousväen vastaan Lopen Sajaniemessä, minne saavuttiin vanhan koulun suojissa valmistetulle tervetulolounaalle. Hallitus oli ehtinyt pitää pikaisen kokouksensa, missä se valmisti tilit ja kertomuksen jäsenistölle esitettäväksi samalla, kun pihamaa täyttyi toisiaan tervehtivistä Vepsäin sukuisista.

Ateria maistui vanhan kansakoulun juhla- / jumppasalissa ja aterian päätteeksi kokouksen isäntä taiteilija Mikael Vesper kertoi paikasta ja sen historiasta. Tilaisuuden jälkeen ajettiin muutaman kilometrin päähän taiteilijan kotiin, Villa Vesperiin, jonka mainioissa puitteissa oli hyvä hoitaa varsinaiset sukuseuran viralliset asiat kuntoon.

Vuosikokous pidettiin pressukatteen alla amfiteatterin puisilla penkeillä, joilta avautui kaunis näkymä Lummelammelle. Lammen rannalla on sauna, jonka terassilla olivat kylpijät selvästi taukoa pitämässä. Elävän näköiset hahmot osoittautuivat taiteilijan luomuksiksi antaen elävyyttä itse maisemaan.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Ritva Oinonen Hämeenlinnasta ja Esko Vepsä toimi sihteerinä. Toiminnasta keskusteltiin ja hallituksen valmistelemat viralliset asiakirjat hyväksyttiin. Uusi hallitus valittiin ja sen kokoonpano muuttuikin varsin merkittävästi. Kiitoksin vapautettiin Sinikka Vepsä omasta pyynnöstään puheenjohtajan tehtävästä. Samoin Kirsti Heikkilä ja Liisa Vepsä – Hirvonen jättäytyivät useiden vuosien hallitusvastuun jälkeen vapaalle. Uudeksi hallitukseksi valittiin: Puheenjohtajaksi Ritva Oinonen, varapuheenjohtajaksi Seppo Vepsä, sihteeriksi Tapio Vepsä, rahastonhoitajaksi Esko Vepsä ja varsinaiseksi jäseneksi Mikko Vepsä eli taiteilija Mikael Vesper. Toiminnantarkastajiksi valittiin Sirpa Vepsä ja Teijo Lehtinen Vihdistä.

Jäsenmaksuksi vahvisti vuosikokous entiset summat: henkilöjäsen 10 euroa, perhe 20 euroa. Vepsä Viestistä päätettiin, että se pyritään julkaisemaan 2 – 3 kertaa vuodessa siten, että yksi numero tulee

loppusyksystä ja toinen (tai kaksi) kevätkaudella. Jäsenmaksu kerätään syksyn lehden yhteydessä.

Sukuseuran alkuun panija ja perustajapuheenjohtaja Tapio Vepsä kutsuttiin sukuseuran ensimmäiseksi kunniajäseneksi. Samalla todettiin, että hänen lisäksi 90 vuotta täyttäneet vapautetaan jäsenmaksusta.

Vilkasta keskustelua käytiin internetissä toimivasta ”My Heritage” sivustosta, joka on oivallinen apuväline sukututkimuksessa ja sen koossa pitämisessä. Esitettiin toivomus hallitukselle, että se selvittäisi kyseisen ohjelma laatua ja luonnetta ja soveltuvuutta tarpeisiimme. Nuoriso saattaisi kiinnostua aiheesta laajemmaltikin, kun päästäisiin sähköisen viestinnän maailmaan sisälle.

HALLITUKSEN KOKOUS HÄMEENLINNASSA 2.12.2015 klo 17 – 19.

Käsiteltyjä asioita ja päätöksiä:

Toiminta: Päätettiin tutustua My Heritage – sivustoon ja selvittää sen soveltuvuutta sukuseuran tarpeisiin.

Kesän 2016 kokous:

Pohdittiin ensi kesän sukukokouksen paikkaa ja järjestämistapaa. Tutkitaan toisaalta kokousvaihtoehdot itäisessä Suomessa ja toisaalta risteilyn mahdollisuudet ja kustannukset

Retki Syvärille:

Päätettiin esitellä tämän lehden palstoilla retki maaliskuun 2016 alussa Aleksanteri Syväriläisen luostariin.

Jäsenistö:

Vuosikokouksessa käydyn perusteella keskusteltiin maksamattomien jäsenten tilanteesta. Nythän on niin, että vain pieni osa jäsenistä on maksanut jäsenmaksunsa säännöllisesti. Katsottiin, että äkkinäinen erottaminen on turhan jyrkkä toimenpide, joten tuumataan asiaa.

TALOUSTILANNE: (taloudenhoitajalta)

Kaudella 2014 – 2015 kertyi sukuseuralle tuloja jäsenmaksuista yhteensä 420 euroa, mikä merkitsee 42 jäsenmaksua á 10 euroa. Samaan aikaan postitettiin näitä jäsenviestejä 2 kappaletta ja kumpaakin 150 osoitteeseen, mikä tarkoitti postimaksuina 300 euron kulkuerää ja painatus päälle. Olisi toivottavaa, että saisimme ainakin viestin kustannukset jäsenmaksuista.

Kesän vuosikokous ei liioin ollut täysin omakustanteinen, vaan se tuotti joitain satoja euroja kuluja. Hallituksen kokoontumisesta kertyi niin ikään pari sataa euroa kustannuksia.

Näin jatkaessamme, alkaa kassan pohja piankin paistaa ja on mietittävä, mitä sitten teemme.

Toivonkin nyt, että niin moni kuin suinkin maksaisi tuo 10 euro hengeltä / 20 euroa perheeltä Vepsä Sukuseuran jäsenmaksua, jotta voimme kehittää toimintaamme ja saada kenties uusia Vepsäin sukuisia toimintaan mukaan.

Pankkitilimme on FI09 5104 0040 0581 03

Muista Viite!

Henkilökohtaisen viitteen löydät osoitetarrasta!

*****

Taiteilijamme Mikael Vesper

osallistui näyttelyyn Helsingin Kaapelitehtaalla maalauksella, jossa sonnilauma oli vallannut Mannerheimintien Eduskuntatalon edessä. Hän oli julistanut näyttelyvieraille ja sukuseuran jäsenille kilpailun parhaasta mylväydestä.

Kuvassa mylväyskisan voittaja Hämeenlinnasta vastaanottaa taiteilijalta voittopalkinnon, maalauksen "Riekköja Kebnekaisella"

Kuva on otettu taiteilijan ateljeekodissa Villa Vesperissä

Liisa Vepsä-Hirvonen

*Imatralta lähetti kevään
kynnyksellä oheisen viestin. Se
ei ehtinyt edelliseen Viestiin,
mutta näyttely on vielä
muutamia viikkoja auki, joten
sinne ehtii, kun on ripeä.*

Kymmenen tarinaa Kannakselta

Etelä-Karjalan taidemuseossa Lappeenrannassa (Kristiinankatu 8-10, Linnoituksen alue) avautui 26. huhtikuuta näyttely: Avojaloin – kymmenen elämää Kannaksella. Näyttely sisällöstä vastaa kirjailija Anna Kortelainen ja se jatkuu tammikuun 10. päivään 2016 asti.

Kirjoitan tässä muutaman sanan näyttelystä, johon kannattaa käydä tutustumassa, jos tulet vierailemaan Lappeenrannan suuntaan. Ulkoiset puitteet ovat upeat ja itse näyttely ihastuttavasti ja kauniisti toteutettu. Itse kävin näyttelyssä 'hiirenkorva-aikaan' ja oli kuin kuin olisi tehnyt pitemmänkin aikamatkan. Aikomukseni on mennä sinne vielä uudestaan suvun vanhimman Hellin Seppäsen kanssa.

Sain museolta luvan kertoa näyttelystä viestiimme. Se koostuu kymmenen päähenkilön tarinasta, joita on mm. ylösottaja Hilda Maria Käki, etappimies Matti Ilonen, taiteilija Väinö Kunnas.

Ideana on, että jokaisessa museon salissa on kahden ihmisen tarina ja yhteys 1900-luvun alun Kannakseen.

Itseäni kiinnosti tarina kaivinkoneenkuljettaja Heikki Pietiläisestä (1893-1952). Hän oli höyrykaivinkoneen, ns. Hullu-Jussin kuljettaja. Kone tarvitsi 12 miehen porukan ja teki työmiesten mielestä töitä 'hullun lailla'.

Miten Heikki Pietiläinen liittyi Kannakseen? Hän oli rautateiden rakentaja, ollut rakentamassa mm. Ääneskoski-Suolahti ja Jyväskylä-Pieksämäki ratoja. Mentyyään naimisiin Elsa vaimonsa kanssa, he muuttivat Kannakselle, jossa oli paljon töitä maarakentajalle. Tärkein rata oli Pietarin rata eli Viipurin ja Riihimäen kautta Helsinkiin kulkeva rata. Näyttelyssä kerrottiin, että tämän radan varteen on haudattu tuhansia nälkävuosien 1868-1869 aikana menehtyneitä rakentajia; miehiä, naisia jopa lapsia.

Seuraavina vuosikymmeninä topparoikkaa työllistivät radanhuoltotyöt, täydennysrakentaminen ja uudet rataosuudet, joilla oli sotilaallista merkitystä. Liikennöinti Karjalan radalla Viipurista Sortavalaan alkoi vuonna 1894, Tyrisevältä rakennettiin rata Inon linnakkeen kautta Koivistolle vuonna 1916, rakennettiin myös radat Viipurista Uuraaseen ja Koivistoon. Vuonna 1937 vedettiin rata Lappeenrannasta Elisenvaaraan. Syntyi sanonta: meillä Kannaksella kulkee rautatie joka rapulle! En kerro, kuka on näyttelyssä Heikki Pietiläisen ´huonekaverina`, saatte tulla itse katsomaan.

Näyttelyn henkilöt ovat eri yhteiskuntaluokista ja heidän tarinansa risteävät yllättävällä tavalla.

Näyttelyä on ollut rakentamassa suuri joukko ammattilaisia ja oppilaitosten oppilaita ja mikä mukavinta, kävijälle annetaan mahdollisuus kertoa oman suvun Kannas-muistoja tai vielä yksi tarina; se yhdestoista.

Vepsän suvun vanhin, Hellin Seppänen oli oli kesällä 1944 18-vuotiaana ilmavalvonta-aluekeskuksessa Äyräpäässä. Hän oli aloittanut jo 14-vuotiaana pikkulottana ja oli sen vuoksi saanut kutsumanimen ´mukula´.

Eräänä päivänä Hellin kävi sovittamassa pukua ompelijalla Vuosalmessa ja sieltä pois lähtiessään oli nähnyt taivaan olevan täynnä lentokoneita (lehdet kertoivat venäläiskoneita olleen 155 kpl). Samoin oli kuulunut kova tykistötuli rintamalta noin 20 kilometrin päästä.

Hellin jatkoi matkaansa Äyräpään asemalta iltajunalla lomalle Poriin. Poriin päästyään hän kuuli radiosta, että kaikki lomalaiset on komennettu takaisin yksikköihinsä; Kannas oli murtunut.

Hellin pääsi paluujunalla Viipuriin - ja siihen juna jäi, koska rata oli poikki. Viipuri oli autio, mutta onnekseen hän tapasi toisen lotan, jonka kanssa meni henkilötäydennyskeskukseen, jossa he yöpyivät.

Aamulla Hellin lähti yksin etsimään Viipurin ilma-aluevalvontakeskusta, jota oltiin juuri evakuoimassa. Komentajan autossa hän pääsi Lappeenrantaan, jossa sai tietää, että Äyräpään IVAK oli siirretty Kirvun kirkolle. Aikansa odoteltuaan Hellin pääsi kuorma-autoon, jonka kyydissä hän selvisi Kirvuun. Kaikki olivat ihmeissään, kuinka 18-vuotias tyttö löysi takaisin yksikköönsä, syntyi sanonta: Mukulalta katosi koko komppania.

Näyttelystä lisää osoitteessa: **www.aikamatkakannakselle.fi**

Mikael Vesper:

Etualalla ikumenien hautoja, takana Pyhän Kolminaisuuden kirkko. Kirkossa kuvaaminen oli kielletty.

Kevään retki Aleksanteri Syväriläisen luostariin:

Aika: 3 – 6. 3. 2016

Sisältö: Tutustuminen luostarin elämään ja laskiaisviikon seremonioihin. Tarjolla runsaasti tapahtumia ja blinejä. Yöpyminen (2 yötä) luostarin lähellä olevassa hotellissa.

Taustaa: Aleksanteri Syväriläinen oli suvultaan vepsäläisiä, minkä vuoksi Vepsä Sukuseuran jäsenet saivat arvollisen vastaanoton. Ajankohta on luostarin toivomus.

Viisumit: Kun osanottajat ovat ajoissa tiedossa (tammikuun puoliväliin mennessä Mikaelille), niin hän pyytää matkailijoille kutsun, joka mahdollistaa kulttuuriviisumin. **Ota yhteys Mikaeliin ensi tilassa. Puh.**

Hinta: Ei ole vielä tiedossa, riippuu matkalle lähtijöiden määrästä.

Kuvat:

Ylhäällä: Luostari
kohoaa maisemasta
ylväänä ja kauniina.

Vieressä:
Upea ikonostaasi kattaa
koko seinän.

MATKOJA VENÄJÄLLE

Kotiseutumatkat
Sotahistorialliset matkat
Luontomatkat

Luontomatkat myös kotimaassa

- Matkat teemme 1+8-paikkaisella pikäbussilla (max. 8 asiakasta)
- Räästälömme sinulle ja ryhmällesi juuri teille sopivan matkapaketin toiveittenne mukaan
- Hankin Venäjän viisumit ja majoituspaikat

ILYVUURSESSANNE
Luontopalvelu Pandari / Seppo Vepola
Pankkikassa 65, 13880 Huusula
p. 0400160957
seppo.vepola@gmail.com
y-tunnus 1125434-6

VALMISTAMALATSE, REKISTERÖITYNYT MATKATOIMIKSI

LUONTOPALVELU PANDARI

YKITTÄJÄN JUURET VUONASTI KARIJALASSA, JÄMSKISSÄ JA ANTESSA.

TOIMITTAJALTA:

**Hyvä lukija ja
sukuseuran jäsen.**

**Aluksi toivotan Sinulle mitä
leppoisinta ja lahjakasta
Joulua sekä**

**Kaikkea hyvää ja menestystä
kaikella kohtuudella alkavalla
vuodelle 2016**

**Toiseksi haluan herätellä
Sinua ja lähipiiriäsi:**

Kirjoita ja kerro itsestäsi, retkistäsi Karjalaan, suvustasi ja esi-isistäsi, lapsistasi ja tulevaisuuden odotuksista. Lähetä sähköpostia, pane kirjettä tulemaan, anna tulla muistitikkua tai vaikkapa soita. Haluaisin tehdä kevättalvella Vepsien juttunumeron, jossa olisi tarinaa eri aikakausilta, eri sukupuolilta, eri ikäisiltä ja erilaisilta Vepsiltä (tai Vepsäin sukua olevilta)

Aihepiiri on vapaa, tarinan pituus mieluummin korkeintaan yksi A4 tiiviisti kirjoitettuna.

Parasta olisi saada jutut sähköpostin liitetiedostona, silloin niitä ei tarvitsisi kirjoittaa uudelleen (*ja lyöntivihreet olisivat kirjoittajan eivät minun*). Kuviakin saa panna mukaan. Jos kuva on sähköisessä muodossa, niin sellainen 3-4 megaa se voisi olla, ei siis liian suuri eikä pieni. Paperikuvat skannaan ja palautan. Dioja en valitettavasti voi hyödyntää.

**Tehdään tällä lehdellä
sukuseurasta meidän kaikkien
yhteinen julkaisu, vaatimaton
toki, mutta saattaisi silti olla
lukemisen väärtti.**

Sukuseuran hallinto on siirtynyt seuraavan sukupolven harteille. Meitä "Metusalemin" ikäisiä on siellä yhä, mutta puheenjohtajisto on jo nuorempaa. Ottakaahan neljä-viisikymppiset homma hanksaan ja tulkaa tyyräämään Ritvan kavereina tätä puljua kohden maamme satavuotista juhlaa. Sen liepeillä sukuseurammekin täyttää 20 vuotta (vuonna 2018)

Digitaaliseen aikaan siirtyminen tarvitsee osajia. My Heritage ohjelman luominen ja hoitaminen tarvitsee virtuaalimaailmaan tottuneita tekijöitä.

Me olemme jo vanhoja grammareita tai radioita, kuten kuvan Eino Vepsän Karjalankodin ja evakkokodin radiovastaanotin vuodelta 1932.

**TULE MUKAAN KEHITTÄMÄÄN
SUKUSEURAN TOIMINTAA !!!**

Vepsä Sukuseura ry

Tullivuorentie 13B, 00700 Helsinki

Puheenjohtaja Ritva Oinonen, varapj. Seppo Vepsä, sihteeri Tapio Vepsä, rahastonhoitaja Esko Vepsä ja jäsen Mikael Vesper

*****

Perustettu 1998

Kotipaikka Kangasala

*****

Sukuseuran tarkoitus on koota Vepsien sukujen tietoja ja tehdä sukututkimusta sekä koota Vepsän sukuisia yhteen sekä järjestää jäsenkunnalle yhteisiä tapaamisia ja matkoja. Tarkoituksensa toteuttamiseksi seura julkaisee jäsenlehteä, ylläpitää kotisivuja ja kerää tietoja Vepsien historiasta yhteiseen arkistoon.

*****

JÄSENMAKSU 10 € VUOSI (PERHEELTÄ 20 €)

Pyydetään maksamaan ensi tilassa tilille

FI 09 5104 0040 0581 03

käytä maksaessasi viitettä, joka löytyy osoitetarrasta

.....

Vepsä Viesti

ilmestyy 2-3 kertaa vuodessa, kahdesti keväällä ja kerran syyskaudella, mikäli aineistoa saadaan riittävästi.

Vastaava toimittaja Esko Vepsä, esko.vepsa@jippii.fi, puhelin 0400-430996, osoite Tullivuorentie 13B 00700 Helsinki

